

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Ministeren fastholder, at der kun er 12 ubesatte stillinger i Grønland. Det er muligt, at det er dags dato-tallet, det tør jeg ikke sige præcis, men jeg har dog her et papir fra det offentlige aftalenævn, hvoraf det fremgår, at der mangler 20. Det er fra midten af august, så der må altså være kommet nogle op siden, og hvis det er korrekt, så er det selvfølgelig kun de 12, som ministeren nævner.

Men det betyder ikke, at den affolkningspolitik, som egentlig ligger implicit i disse mange indgreb, ikke fortsætter. Det, der er det mest bekymrende ved denne serie af indgreb, er, at den ikke løser problemet med affolkning, den snarere skærper problemstillingen. Derfor må der laves nogle tiltag i Grønland, som gør, at de fremover selv kommer til at føre disse forhandlinger.

Allerede i 1977, da et af de første indgreb over for maskinmestrene skete, gav den daværende Grønlandsminister tilsagn om, at det problem ville man kigge på, det ville man løse. Jeg kunne så spørge ministeren her: hvor langt er man kommet med denne løsning?

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Til hr. Ole Henriksen: de aktuelle tal i dag for ubesatte maskinmesterstillinger er ti inden for GTO, én inden for Grønlands fiskeri- og miljøundersøgelser og én inden for KGH, altså i alt 12 inden for ministeriet for Grønlands område. Det er rigtigt, at i august var det 20. Der er altså ansat flere siden.

Med hensyn til en løsning arbejder vi alt det vi overhovedet kan sammen med de grønlandske myndigheder for at få flere tjenstemandsstillinger, hvilket folketinget i øvrigt pålagde mig ved sidste indgreb.

Jeg er lige så ulykkelig som hr. Ole Henriksen over, at det er nødvendigt med disse indgreb. Det har det altså været. Jeg ønsker også, at danskere skal have ordentlige vilkår, men hr. Ole Henriksen må ikke se væk fra, at parallelt med, men alligevel som en modsætning ønsker man fra Grønlands side naturligvis lige løn også for de grønlandske; der ligger altså et logisk paradoks i det. Det er det, vi arbejder med, så godt vi kan.

Må jeg til fru Elisabeth Bruun Olesen sige, at det heldigvis ikke er fru Elisabeth Bruun

Olesen, der skal tage ansvaret, men mig. Jeg kan ikke gøre andet end at gå videre til folketinget og sige: jeg tør ikke se én weekend til for sundhedssektoren i møde, specielt ikke på lægeklinikken i Godthåb, når vi ikke dér har det sygeplejerskeberedskab, vi skal have. Det tør jeg ikke tage ansvaret for, og jeg går ud fra, at det tør folketinget heller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 88 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KrF og FP) mod 4 (VS); 14 (SF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om saltvandsfiskeri.
(Fremsat 6/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Af hensyn til de videre forhandlinger må jeg bede om, at man forholder sig roligt.

Arne Jensen (S):

Det drejer sig om ret omfattende lovgivning og lovforslag, og jeg skal starte med at tilkendegive, at vi fra socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget, som det foreligger.

Vi har betænkeligheder ved lovforslagets bestemmelser om selskabers ret til aktiv deltagelse i fiskeri, altså den mere erhvervsrettede del. Vores hovedsynspunkt er, at fiskeriet skal være forbeholdt vore mange dygtige fiskere, og vi mener, at ændringerne i § 3, stk. 7, cementerer nogle rettigheder for de selskaber, som i dag er inde på fiskeriområdet. Det vil i fremtiden skabe ulighed til ugunst for den erhvervsaktive fisker.

En anden betænkelighed, set fra vores synspunkt, går på kontrolbestemmelserne, som giver alt for vide bemyndigelser til mini-